

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Νομικό πλαίσιο της Διεθνούς Διοικητικής Συνεργασίας

1. Μεταξύ των Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η Οδηγία 2011/16/ΕΕ (ν. 4170/2013, ΦΕΚ Α' 163, όπως ισχύει) αναφορικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της άμεσης φορολογίας, αφορά τα φυσικά πρόσωπα, τα νομικά πρόσωπα και κάθε είδους νομική οντότητα. Το πεδίο εφαρμογής της καλύπτει τους άμεσους φόρους κάθε τύπου, καθώς και το τέλος ταξινόμησης, το φόρο πολυτελείας και τον ειδικό φόρο κατανάλωσης ισοπροπυλικής αλκοόλης (ως προς την έμμεση φορολογία, τελωνειακού ενδιαφέροντος). Η Οδηγία δεν εφαρμόζεται στον φόρο προστιθέμενης αξίας, στα τελωνειακά τέλη και στις υποχρεωτικές εισφορές κοινωνικής ασφάλισης τα οποία προβλέπονται από άλλο νομικό πλαίσιο.

Η Οδηγία 2011/16/ΕΕ προβλέπει τρεις μορφές ανταλλαγής πληροφοριών, ήτοι: κατόπιν αιτήματος, αυθόρμητη και αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών (υποχρεωτική σε περίπτωση που οι πληροφορίες είναι διαθέσιμες, για πέντε μη χρηματοοικονομικές κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου, με ισχύ από την 1^η Ιανουαρίου 2015 αναφορικά με: εισοδήματα από απασχόληση, αμοιβές διευθυντών, προϊόντα ασφαλειών ζωής που δεν καλύπτονται από άλλες Οδηγίες, συντάξεις και ιδιοκτησία και εισοδήματα από ακίνητη περιουσία), σύμφωνα με τα κοινώς αποδεκτά Πρότυπα του ΟΟΣΑ, την παρουσία σε διοικητικές υπηρεσίες και τη συμμετοχή σε διοικητικές έρευνες, τους ταυτόχρονους ελέγχους και τη διοικητική κοινοποίηση εγγράφων.

Η Οδηγία 2011/16/ΕΕ αποτελεί το βασικό εργαλείο για την διοικητική συνεργασία στο πλαίσιο της ΕΕ και το περιεχόμενό της έχει τροποποιηθεί (μέχρι σήμερα), ως ακολούθως, προκειμένου να διευρύνει τη συνεργασία μεταξύ των φορολογικών αρχών στα ακόλουθα πεδία εφαρμογής:

Η 1^η τροποποίηση (Οδηγία 2014/107/ΕΕ), με ισχύ από την 1^η Ιανουαρίου 2016, εισήγαγε την **αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών για χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς** (ν.4378/2016, ΦΕΚ Α' 55). Οι πληροφορίες αυτές αφορούν τους τόκους, τα μερίσματα, τα ακαθάριστα έσοδα από την πώληση των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων, καθώς και τα υπόλοιπα των χρηματοοικονομικών λογαριασμών που τηρούνται από φορολογικούς κατοίκους άλλων κρατών-μελών.

Η ΕΕ έχει, επίσης, συνάψει Συμφωνίες για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών αντιστοίχως προς τα προβλεπόμενα στην Οδηγία 2014/107/ΕΕ, με τα ακόλουθα Τρίτα Κράτη και Δικαιοδοσίες: **α)** τη Δημοκρατία του Αγίου Μαρίνου (ν.4515/2018, ΦΕΚ Α' 18)¹⁷, το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν (ν.4516/2018, ΦΕΚ Α' 19)¹⁸ και τον Άγιο Βαρθολομαίο, οι οποίες αφορούν τα φορολογικά έτη από

¹⁷ Με το Νόμο αυτό κυρώθηκε το Τροποποιητικό Πρωτοκόλλο της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας του Αγίου Μαρίνου που προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με τα θεσπιζόμενα στην Οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, η οποία κυρώθηκε με τις διατάξεις του ν. 3362/2005 ΦΕΚ Α' 158).

¹⁸ Με το Νόμο αυτό κυρώθηκε το Τροποποιητικό Πρωτοκόλλο της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν που προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με τα θεσπιζόμενα στην Οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, (η οποία κυρώθηκε με τις διατάξεις του ν. 3365/ 2005 ΦΕΚ Α' 161).

το 2016 και εφεξής και **β)** την Ελβετική Συνομοσπονδία, το Πριγκιπάτο της Ανδόρας και το Πριγκιπάτο του Μονακό, οι οποίες αφορούν τα φορολογικά έτη από το 2017 και εφεξής.

Η 2^η τροποποίηση (Οδηγία 2015/2376/ΕΕ), με έναρξη ισχύος την 1^η Ιανουαρίου 2017, εισήγαγε την **αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών αναφορικά με τις “εκ των προτέρων διασυνοριακές αποφάσεις και συμφωνίες ενδοομιλικής τιμολόγησης”**¹⁹ (ν.4474/2017, ΦΕΚ Α’ 80). Το πεδίο εφαρμογής αυτών των ορισμών είναι αρκετά ευρύ ώστε να καλύπτει εκτεταμένο φάσμα περιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένων, και όχι μόνον, των ακόλουθων τύπων εκ των προτέρων διασυνοριακών αποφάσεων και συμφωνιών ενδοομιλικής τιμολόγησης: α) μονομερείς εκ των προτέρων συμφωνίες και/ή αποφάσεις ενδοομιλικής τιμολόγησης, β) διμερείς ή πολυμερείς εκ των προτέρων συμφωνίες και αποφάσεις ενδοομιλικής τιμολόγησης, συμφωνίες ή αποφάσεις που διαπιστώνουν την ύπαρξη ή απουσία μόνιμης εγκατάστασης, γ) συμφωνίες ή αποφάσεις που διαπιστώνουν την ύπαρξη ή την απουσία πραγματικών περιστατικών με δυνητικό αντίκτυπο στη φορολογική βάση μόνιμης εγκατάστασης, δ) συμφωνίες ή αποφάσεις που ορίζουν το φορολογικό καθεστώς υβριδικής οντότητας σε κράτος μέλος που σχετίζεται με κάτοικο άλλης δικαιοδοσίας, καθώς και ε) συμφωνίες ή αποφάσεις σχετικά με τη βάση αξιολόγησης για την απομείωση της αξίας περιουσιακού στοιχείου σε κράτος μέλος το οποίο αποκτάται από εταιρεία του ομίλου σε άλλη δικαιοδοσία.

Η 3^η τροποποίηση (Οδηγία 2016/881/ΕΕ), με έναρξη ισχύος την 5^η Ιουνίου 2017, εισήγαγε την **αυτόματη ανταλλαγή Εκθέσεων ανά χώρα**²⁰ (ν.4484/2017, ΦΕΚ Α’ 110), ήτοι πληροφορίες σχετικά με τους Ομίλους Πολυεθνικών Εταιρειών (ΠΕ) όσον αφορά τη διάρθρωση, την πολιτική τιμών μεταβίβασης και τις εσωτερικές συναλλαγές τους εντός και εκτός της Ένωσης. Στην έκθεση ανά χώρα οι Όμιλοι ΠΕ θα πρέπει να παρέχουν, σε ετήσια βάση και για κάθε περιοχή φορολογικής δικαιοδοσίας στην οποία δραστηριοποιούνται επιχειρηματικά, το ποσό των εσόδων, το κέρδος προ φόρου εισοδήματος, τον καταβληθέντα και τον οφειλόμενο φόρο εισοδήματος. Οι Όμιλοι ΠΕ θα πρέπει επίσης να αναφέρουν τον αριθμό των εργαζομένων τους, το μετοχικό κεφάλαιο, τα συσσωρευμένα κέρδη και τα υλικά περιουσιακά στοιχεία σε κάθε περιοχή φορολογικής δικαιοδοσίας. Τέλος, οι Όμιλοι ΠΕ θα πρέπει να προσδιορίζουν κάθε οντότητα εντός του ομίλου που δραστηριοποιείται επιχειρηματικά σε μια συγκεκριμένη περιοχή φορολογικής δικαιοδοσίας και να αναφέρουν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες στις οποίες επιδίδεται κάθε οντότητα.

Η 4^η τροποποίηση (Οδηγία [ΕΕ]/2016/2258)²¹, με έναρξη ισχύος την 1^η Ιανουαρίου 2018, αφορά **“την πρόσβαση των φορολογικών αρχών σε πληροφορίες για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες”**. Η Οδηγία 2014/107/ΕΕ (βλ. ανωτέρω) εφαρμόζει το παγκόσμιο πρότυπο για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών περί χρηματοοικονομικών λογαριασμών σε φορολογικά θέματα εντός της ΕΕ και διασφαλίζει ότι οι πληροφορίες σχετικά με τους δικαιούχους χρηματοοικονομικών λογαριασμών κοινοποιούνται στο κράτος μέλος στο οποίο κατοικεί ο δικαιούχος λογαριασμού. Η Οδηγία 2011/16/ΕΕ ορίζει ότι, όταν ο δικαιούχος λογαριασμού είναι ενδιάμεση δομή, τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα εξετάζουν τη δομή αυτή και ταυτοποιούν και αναφέρουν τους πραγματικούς δικαιούχους της. Για να διασφαλιστεί η αποτελεσματική παρακολούθηση της εφαρμογής, εκ μέρους των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, των διαδικασιών δέουσας επιμέλειας που ορίζονται στην Οδηγία

¹⁹ Advance cross-border ruling and advance pricing arrangement.

²⁰ Country by country reporting.

²¹ Επίκειται η ενσωμάτωση της εν λόγω Οδηγίας.

2011/16/ΕΕ, οι φορολογικές αρχές πρέπει να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Δεδομένου ότι, η Οδηγία 2011/16/ΕΕ περιλαμβάνει άλλες ανταλλαγές πληροφοριών και μορφές διοικητικής συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών, η πρόσβαση σε πληροφορίες περί ξεπλύματος τις οποίες κατέχουν φορείς σύμφωνα με την Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 στο πλαίσιο της διοικητικής συνεργασίας στο πεδίο της φορολόγησης θα επιτρέπει στις φορολογικές αρχές να είναι καλύτερα εξοπλισμένες για να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους βάσει της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ και για να καταπολεμήσουν αποτελεσματικότερα τη φοροδιαφυγή και την απάτη.

2. Μεταξύ της Ελλάδας και Τρίτων Κρατών εφαρμόζονται:

2.1 Η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης και ΟΟΣΑ (όπως τροποποιήθηκε με το Πρωτόκολλο του 2010) αναφορικά με την διοικητική συνεργασία σε φορολογικά θέματα (ν. 4153/2013, ΦΕΚ Α' 116). Το πεδίο εφαρμογής της καλύπτει συγκεκριμένες κατηγορίες άμεσων και έμμεσων φόρων (εξαιρουμένων ρητώς των δασμών) οι οποίες περιλαμβάνονται στο Παράρτημα Α' της εν λόγω Σύμβασης και εισφορών κοινωνικής ασφάλισης. Για την Ελλάδα, η εν λόγω Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ την 1^η Σεπτεμβρίου 2013.

Η Σύμβαση προβλέπει τις τρεις μορφές ανταλλαγής πληροφοριών, ήτοι: κατόπιν αιτήματος, αυθόρμητη και αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών, την παρουσία σε διοικητικές υπηρεσίες και τη συμμετοχή σε διοικητικές έρευνες, τους ταυτόχρονους ελέγχους, τη συνδρομή στην είσπραξη φορολογικών απαιτήσεων (συμπεριλαμβανομένων και των συντηρητικών μέτρων) και τη διοικητική κοινοποίηση.

Ο πίνακας των κρατών που συμμετέχουν στην Σύμβαση επικαιροποιείται διαρκώς και είναι διαθέσιμος στη σχετική ιστοσελίδα του ΟΟΣΑ²².

Τα συμβαλλόμενα κράτη εφαρμόζουν την Σύμβαση υπό σαφώς καθορισμένους όρους, οι οποίοι διατυπώνονται σε σχετικό κατάλογο δηλώσεων και επιφυλάξεων και είναι διαθέσιμοι στην σχετική ιστοσελίδα του ΟΟΣΑ²³.

Οι διατάξεις της Σύμβασης για την διοικητική συνεργασία εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου του έτους που ακολουθεί το έτος έναρξης ισχύος της Σύμβασης για ένα συμβαλλόμενο κράτος.

Ωστόσο, για ποινικές υποθέσεις, οι διατάξεις της Σύμβασης εφαρμόζονται και για προηγούμενα φορολογικά έτη. Δίνεται, όμως η δυνατότητα σε κάθε συμβαλλόμενο κράτος, εφόσον έχει καταθέσει σχετική επιφύλαξη, να παρέχει διοικητική συνεργασία για αυτού του είδους τις υποθέσεις, μόνον για τα προηγούμενα τρία (3) έτη.

Οι συνηθέστερες επιφυλάξεις που έχουν τεθεί από τα συμβαλλόμενα κράτη, εκτός της αναδρομικότητας επί των ποινικών υποθέσεων, είναι η ανταλλαγή πληροφοριών για συγκεκριμένες κατηγορίες φόρων (τους οποίους δεν έχει συμπεριλάβει το συμβαλλόμενο κράτος στο Παράρτημα Α της Σύμβασης), η συνδρομή στην είσπραξη, η συνδρομή σε σχέση με οποιοσδήποτε φορολογικές απαιτήσεις και η διοικητική κοινοποίηση εγγράφων.

²² http://www.oecd.org/tax/exchange-of-tax-information/Status_of_convention.pdf

²³ <http://www.coe.int/en/web/conventions/search-on-treaties/-/conventions/treaty/127/declarations>

2.2 Η Πολυμερής Συμφωνία Αρμόδιων Αρχών (ΠΣΑΑ) για την Αυτόματη Ανταλλαγή Πληροφοριών Χρηματοοικονομικών Λογαριασμών (ν.4428/2016, ΦΕΚ Α' 190), με έναρξη ισχύος την 1^η Ιανουαρίου 2016, έχει ως νομική βάση τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης και ΟΟΣΑ (άρθρο 6) και προβλέπει ανταλλαγή πληροφοριών αντιστοιχων με τις οριζόμενες στην Οδηγία 2014/107/ΕΕ. Σημειώνεται ότι, με τρίτα κράτη, τα οποία δεν θα προσχωρήσουν στην εν λόγω Συμφωνία, υφίσταται η δυνατότητα θέσπισης σχετικού διμερούς θεσμικού πλαισίου (Σύμβαση Αποφυγής Διπλής Φορολογίας και Συμφωνία Ανταλλαγής Φορολογικών Πληροφοριών).

2.3 Η Πολυμερής Συμφωνία Αρμόδιων Αρχών (ΠΣΑΑ) για την (Αυτόματη) Ανταλλαγή Εκθέσεων ανά χώρα (ν.4490/2017, ΦΕΚ Α' 150), με έναρξη ισχύος την 1^η Ιανουαρίου 2016, έχει ως νομική βάση την Πολυμερή Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης και ΟΟΣΑ (άρθρο 6) και προβλέπει ανταλλαγή πληροφοριών αντιστοιχων με τις οριζόμενες στην Οδηγία 2016/881/ΕΕ. Σημειώνεται ότι, με τρίτα κράτη, τα οποία δεν θα προσχωρήσουν στην εν λόγω Συμφωνία, υφίσταται η δυνατότητα θέσπισης σχετικού διμερούς θεσμικού πλαισίου (Σύμβαση Αποφυγής Διπλής Φορολογίας και Συμφωνία Ανταλλαγής Φορολογικών Πληροφοριών).

Όλες οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται υπόκεινται στους κανόνες εμπιστευτικότητας και σε άλλες διασφαλίσεις, που προβλέπονται στη Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που περιορίζουν τη χρήση των πληροφοριών που ανταλλάσσονται. Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, η χρήση των πληροφοριών θα περιορίζεται περαιτέρω στις επιτρεπόμενες χρήσεις που περιγράφονται στην παρούσα παράγραφο. Ειδικότερα, οι πληροφορίες που λαμβάνονται μέσω της υποβολής της Έκθεσης ανά Χώρα χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς της αξιολόγησης υψηλών κινδύνων σε σχέση με τις τιμές ενδοομιλικών συναλλαγών και άλλων κινδύνων σε σχέση με τη διάβρωση της φορολογικής βάσης και τη μεταφορά κερδών, και κατά περίπτωση, για σκοπούς οικονομικής και στατιστικής ανάλυσης. Οι πληροφορίες αυτές δε θα χρησιμοποιούνται αντί μιας λεπτομερούς ανάλυσης των τιμών ενδοομιλικών συναλλαγών σχετικά με συγκεκριμένες συναλλαγές και τιμολογήσεις με βάση ολοκληρωμένη λειτουργική και συγκριτική ανάλυση. Εξυπακούεται ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στην Έκθεση ανά Χώρα δεν αποτελούν αποδεικτικό στοιχείο για το εάν οι τιμές ενδοομιλικών συναλλαγών είναι ορθές ή όχι, και, κατά συνέπεια, οι προσαρμογές των τιμών αυτών δεν είναι δυνατό να βασιστούν στις πληροφορίες αυτές. Αντίστοιχες διατάξεις για την εμπιστευτικότητα και την ορθή χρήση των δεδομένων διέπουν την Οδηγία 2016/881/ΕΕ (3η τροποποίηση της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ) καθώς και τη Συμφωνία μεταξύ των κυβερνήσεων ΗΠΑ και Ελλάδας για την Αυτόματη Ανταλλαγή Πληροφοριών για την «Έκθεση ανά Χώρα».

2.4 Συμφωνία μεταξύ των κυβερνήσεων ΗΠΑ και Ελλάδας για τη βελτίωση της διεθνούς φορολογικής συμμόρφωσης και την εφαρμογή του νόμου περί φορολογικής συμμόρφωσης λογαριασμών της αλλοδαπής (ν. 4493/2017, ΦΕΚ Α' 164)[ευρύτερα γνωστός ως FATCA].

Η εν λόγω Συμφωνία προβλέπει αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των Αρμόδιων Αρχών των δύο Μερών σε ετήσια βάση, αναφορικά με τα υπόλοιπα ή την αξία χρηματοοικονομικών λογαριασμών (περιλαμβανομένης στην περίπτωση του Ασφαλιστηρίου Συμβολαίου με Αξία Εξαγοράς ή του Συμβολαίου Προσόδων, της αξίας εξαγοράς κατά τη λήξη ή της τιμής εξαγοράς σε περίπτωση πρόωρης λύσης του συμβολαίου), καθώς και έσοδα που καθορίζονται ανάλογα με τη φύση του χρηματοοικονομικού λογαριασμού, ήτοι τόκοι, μερίσματα, άλλα έσοδα που προκύπτουν από περιουσιακά στοιχεία που τηρούνται στον λογαριασμό, κ.λπ.

Τα προς ανταλλαγή στοιχεία αφορούν φορολογικά έτη 2014 και εφεξής.

2.5 Συμφωνία μεταξύ των κυβερνήσεων ΗΠΑ και Ελλάδας για την Αυτόματη Ανταλλαγή Πληροφοριών για την «Έκθεση ανά Χώρα»²⁴ η οποία προβλέπει την ανταλλαγή πληροφοριών αντίστοιχων με τις οριζόμενες στην Οδηγία 2016/881/ΕΕ (ν.4490/2017, ΦΕΚ Α' 150) και την Πολυμερή Συμφωνία Αρμόδιων Αρχών (ΠΣΑΑ) για την (αυτόματη) Ανταλλαγή Εκθέσεων Ανά Χώρα (ν.4490/2017, ΦΕΚ Α' 150).

Τα προς ανταλλαγή στοιχεία αφορούν φορολογικά έτη 2016 και εφεξής.

2.6 Οι Διμερείς Συμβάσεις Αποφυγής Διπλής Φορολογίας (περί εισοδήματος ή και κεφαλαίου) που έχει συνάψει η Ελλάδα.

Οι ΣΑΔΦ βασίζονται στην Πρότυπη Σύμβαση για την Αποφυγή της Διπλής Φορολογίας σχετικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου του ΟΟΣΑ. Η διοικητική συνεργασία κατ' εφαρμογή αυτών, δύναται να εφαρμοστεί και για χρονικές περιόδους που προηγούνται της έναρξης ισχύος αυτών. Ο ακόλουθος πίνακας περιλαμβάνει τις εν ισχύ οικείες Συμβάσεις:

	ΧΩΡΑ	ΝΟΜΟΣ	Φ.Ε.Κ.	ΕΝΑΡΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ
1.	Άγιος Μαρίνος	N 4243/2014	57/2014	01.01.2015
2.	Αζερμπαϊτζάν	N 3826/2010	29/2010	01.01.2011
3.	Αίγυπτος	N 3484/2006	170/2006	01.01.2007
4.	Αλβανία	N 2755/1999	252/1999	01.01.2001
5.	Αρμενία	N 3014/2002	103/2002	01.01.2003
6.	Αυστρία (αναθεώρηση)	NΔ 994/1971 N 3724/2008	210/1971 253/2008	01.01.2010
7.	Βέλγιο (αναθεώρηση)	NΔ 117/1969 N 3407/2005	41/1969 266/2005	01.01.2005
8.	Βουλγαρία Πρωτόκολλο	N 2255/1994 N 2927/2001	195/1994 140/2001	01.01.2003
9.	Βοσνία & Ερζεγοβίνη	N 3795/2009	157/2009	01.01.2013
10.	Γαλλία	NΔ 4386/1964	192/1964 & 77/1965	31.01.1965
11.	Γερμανία	AN 52/1967	134/1967	01.01.1964
12.	Γεωργία	N 3045/2002	198/2002	01.01.2003
13.	Δανία	N 1986/1991	189/1991	01.01.1992
14.	Ελβετία (αναθεώρηση) Πρόσθ. Πρωτόκολλο	N 1502/1984 N 4034/2011 N 4105/2013	192/1984 269/2011 5/2013	01.01.2012 01.01.2012
15.	Εσθονία	N 3682/2008	145/2008	01.01.2009
16.	Ην. Αραβικά Εμιράτα (ΣΑΔΦ & Πρωτόκολλο)	N 4234/2014 ²⁵	28/2014	01.01.2014
17.	Ην. Βασίλειο	NΔ 2732/1953	329/1953	01.01.1951 01.01.1952
18.	Ην. Πολιτείες	NΔ2548/1953	231 & 333/1953	30.12.1953

²⁴ Επίκειται η κύρωση της εν λόγω Συμφωνίας.

²⁵ Αφορά τη ΣΑΔΦ και το Πρωτόκολλο, η δε έναρξη εφαρμογής αφορά και τα δυο

19.	Ινδία	ΝΔ 4580/1966	235/1966	01.01.1964
20.	Ιρλανδία	N 3300/2004	262/2004	01.01.2005
21.	Ισλανδία	N 3684/2008	147/2008	01.01.2009
22.	Ισπανία	N 3015/2002	104/2002	01.01.2003
23.	Ισραήλ	N 2572/1998	12/1998	01.01.1999
24.	Ιταλία (αναθεώρηση)	AN 23/1967 N 1927/1991	109/1967 17/1991	01.01.1984
25.	Καναδάς (Πρωτόκολλο)	N 3824/2010 N 4035/2011	27/2010 270/2011	01.01.2011 01.01.2011
26.	Κατάρ	N 3823/2010	22/2010	01.01.2011
27.	Κίνα	N 3331/2005	83/2005	01.01.2006
28.	Κορέα	N 2571/1998	11/1998	01.01.1999
29.	Κουβέιτ	N 3330/2005	82/2005	01.01.2006
30.	Κροατία	N 2653/1998	250/1998	01.01.1999
31.	Κύπρος	AN 573/1968	223/1968	01.01.1967
32.	Λετονία	N 3318/2005	46/2005	01.01.2006
33.	Λιθουανία	N 3356/2005	52/2005	01.01.2006
34.	Λουξεμβούργο	N 2319/1995	127/1995	01.01.1996
35.	Μάλτα	N 3681/2008	144/2008	01.01.2009
36.	Μαρόκο	N 3820/2010	19/2010	01.01.2011
37.	Μεξικό	N 3406/2005	265/2005	01.01.2006
38.	Μολδαβία	N 3357/2005	153/2005	01.01.2006
39.	Ν. Αφρική	N 3085/2002	319/2002	01.01.2004
40.	Νορβηγία	N 1924/1991	16/1991	01.01.1992
41.	Ολλανδία	N 1455/1984	89/1984	01.01.1981
42.	Ουγγαρία	N 1496/1984	178/1984	01.01.1985
43.	Ουκρανία	N 3046/2002	199/2002	01.01.2004
44.	Ουζμπεκιστάν	N 2659/1998	268/1998	01.01.2000
45.	Πολωνία	N 1939/1991	37/1991	01.01.1991
46.	Πορτογαλία	N 3009/2002	90/2002	01.01.2003
47.	Ρουμανία	N 2279/1995	9/1995	01.01.1996
48.	Ρωσία (Μερική τροποποίηση)	N 3047/2002 N 3679/2008	200/2002 142/2008	01.01.2008 01.01.2009
49.	Σαουδική Αραβία	N 3821/2010	20/2010	01.01.2011
50.	Σερβία	N 3825/2010	28/2010	01.01.2011
51.	Σλοβακία ²⁶	N 1838/1989	86/1989	01.01.1990
52.	Σλοβενία	N 3084/2002	318/2002	01.01.2004
53.	Σουηδία	N 4300/1963	73/1963	01.01.1964
54.	Τουρκία	N 3228/2004	32/2004	01.01.2005
55.	Τσεχία ²⁷	N 1838/1989	86/1989	01.01.1990
56.	Τυνησία	N 3742/2009	23/2009	01.01.2011
57.	Φινλανδία	N 1191/1981	206/1981	01.01.1982

²⁶ Υπογραφή ΣΑΔΦ με Τσεχοσλοβακία

²⁷ Υπογραφή ΣΑΔΦ με Τσεχοσλοβακία

2.7. Οι Διμερείς Συμφωνίες Ανταλλαγής Φορολογικών Πληροφοριών

Οι συμφωνίες αυτές έχουν συναφθεί βάσει του σχετικού Προτύπου του ΟΟΣΑ, όπως αυτό διαμορφώθηκε το 2002, προκειμένου να αντλούνται πληροφορίες από τρίτα κράτη με τα οποία δεν υφίσταται Σύμβαση Αποφυγής Διπλής Φορολογίας Εισοδήματος και / ή Κεφαλαίου, κυρίως λόγω της απουσίας φόρων στην επικράτειά τους.

Η Ελλάδα υπέγραψε σχετική Συμφωνία με το Γκέρνσεϊ (ω.4240/2014, ΦΕΚ Α' 47), με έναρξη ισχύος την 7^η Μαρτίου 2014 και εφαρμόζεται για όλα τα φορολογικά θέματα από την ημερομηνία αυτή, χωρίς αναδρομικότητα.